

[Svend Jakobsen]

Vi har altså haft som baggrund for vore overvejelser en lang række udviklingsfaktorer i samfundet, og vi har derfor fremsat forslag dels om økonomisk støtte til politiske partier, dels om bedre økonomiske vilkår for folketingets medlemmer.

I fremsættelsestalen har vi redegjort for en række af de forhold, vi gerne vil ændre med hensyn til arbejdet herinde med det sigte at give befolkningen og pressen bedre mulighed for at følge arbejdet og redegøre for den holdning, som de enkelte politiske grupperinger tager i de spørgsmål, vi skal tage stilling til, og heri indgår ikke mindst en bedre planlægning af vort samlede arbejde, et forsøg på at samle lovstoffet bedre. Det stiller nogle ganske stærke krav både til regeringen og til folketingets medlemmer, men det er vort håb i præsidiet, at vi gennem en drøftelse i den kommende tid kan nå frem til en situation, hvor de, der er interesserede i at følge et bestemt sagsområde, får bedre mulighed for det.

Vi har også gennemgået den bistand, der gives folketingets medlemmer i deres arbejde herinde. Også her har vi jo gennemført en række ting, først og fremmest forbedringen af den økonomiske støtte både til de enkelte medlemmer og til partigrupperne, men også i folketingets egen administration og med indførelse af EDB og tekstbehandling lægges der op til, at vi giver bedre vilkår for arbejdet.

Vi har også drøftet finanslovens behandling; jeg nævner det som en detalje, men efter min vurdering en vigtig detalje, fordi præsidiet har vurderet, at et grundigere arbejde af det samlede folketing med finansloven kan være et af de midler, der giver et bedre samlet overblik og bedre samlede budskaber om udviklingen i de politiske beslutninger, der træffes.

Den ene del er altså tilrettelæggelsen af arbejdet og den bistand, der gives til folketingsmedlemmers arbejde herinde.

Et andet forhold er den økonomiske støtte til det politiske arbejde, som det foregår i det danske demokratiske system, og det er jo det forslag, der koster flest penge af det, vi fremlægger her, men vi har også vurderet, at det er et forslag, der er meget vigtigt for en fortsat stærk aktivitet i forbindelse med det politiske arbejde i Danmark. Et af de forhold, der har karakteriseret vores folkestyre, vores

demokrati, er jo netop, at så mange har taget aktivt del i det grundlæggende arbejde, sådan som det udføres såvel lokalt og regionalt som landsdækkende.

Vi har fremsat dette forslag som et beslutningsforslag med henblik på at få et lovforslag frem straks ved det nye folketingsårs begyndelse, og jeg skal ikke lægge skjul på, at det skyldes, at der er en række praktiske spørgsmål, vi skal have afklaret, i det mindste i forhold til de kommunale grupperinger. Derfor har vi alene fremlagt nogle hovedprincipper, og et vigtigt hovedprincip er, at det ikke alene er de etablerede politiske partier, men alle de grupperinger, der gør et stykke politisk demokratisk arbejde, og som opstiller til folketingsvalg, amtsrådsvalg og kommunalvalg, der skal have andel.

Endelig har vi de forslag, der knytter sig til medlemmernes økonomiske vilkår, og her er det, der har været mest omtalt, forslaget om forhøjelsen af vederlaget til medlemmerne. Det har sit udspring i det, jeg var inde på før, nemlig den udvikling, der er sket i forhold til en række grupper, og den udvikling, man i hvert fald nogle steder har set, nemlig at der er stadig flere, der siger: de arbejdsvilkår, der er, med aftenmøder, weekendarrangementer og øvrig aktivitet sammenholdt med det økonomiske vederlag gør, at vi ikke kan byde vore familier at blive kandidater. Vi mener, det vil være uheldigt for vort samfund, hvis stadig flere grupper af økonomiske grunde undslår sig for at deltage i den vigtige del af det politiske arbejde, det er at kandidere til den lovgivende forsamling.

Vi har foreslået vederlaget sat til skalatrin 49; det svarer til lønnen til borgmestre i byer med 20.000–25.000 indbyggere. Vi har endvidere foreslået ændringer i pensionsreglerne, der beløbsmæssigt svarer til denne ændring, og vi har foreslået en reduktion i optjeningsperioden fra 25 år til 20 år. Jeg kan til orientering sige, at både Norge og Sverige har en optjeningsperiode på 12 år, idet de anser det for at være en gennemsnitlig periode for et medlem af den lovgivende forsamling.

Vi har åbnet mulighed for, at eftervederlaget ydes i 1 år ud over det, der automatisk optjenes til, men kun i ganske særlige tilfælde, hvor der efter ansøgninger med udgangspunkt i sociale hensyn er en begrundelse herfor.